

21 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 786/88)

5 *Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Εισαγωγή μεταχειρισμένου αυτοκινήτου στην Κύπρο από το εξωτερικό — Εφαρμοστέα κριτήρια και ακολουθητέα διαδικασία για επιβολή του καταβλητέου δασμού — Ο περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος 82/67, όπως τροποποιήθηκε.*

10 *Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Βεβαιωτική πράξη — Εφόσον δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο, ούτε λήφθηκε με βάση άλλα δεδομένα που δεν ήταν ενώπιον του καθ' ου η αίτηση όταν λήφθηκε η προηγούμενη απόφαση, δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν νέα απόφαση αλλά είναι απλώς επιβεβαιωτική της απόφασης που έχει ήδη ληφθεί.*

15 *Αίτηση Ακυρώσεως — Προθεσμία — Εναρξη — 75 ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης ή αν δεν υπήρξε δημοσίευση, από την ημέρα που η απόφαση περιήλθε σε γνώση του προσφεύγοντος — Σύμβαγμα, Άρθρο 146.3.*

20 *Την 21.3.88 ο αιτητής εισήγαγε αυτοκίνητο στην Κύπρο, με προσωρινή άδεια εισαγωγής. Στο έντυπο προσωρινής εισαγωγής που του δόθηκε, γίνεται αναφορά σε τιμολόγια αγοράς του αυτοκινήτου για το ποσό των 2.765 Στερλίνων. Ο αιτητής δεν έφερε ένσταση για την τιμή ούτε ζήτησε να γίνει οποιαδήποτε εξέταση του αυτοκινήτου αναφορικά με οποιοσδήποτε ζημιές. Το θέμα των ζημιών ηγήθη στις 10.5.88 με επιστολή του αιτητή ο οποίος ζητούσε αφαίρεση του ποσού 1.066,80*
25 *Στερλίνων από το ποσόν των 2.765 Στερλίνων, λόγω ζημιών που όπως ισχυρίστηκε υπέστη το αυτοκίνητό του κατά τη διάρκεια του ταξιδιού από το Λονδίνο στην Κύπρο.*

Στις 25.6.88, ο αιτητής κατέβαλε υπό διαμαρτυρία τους δασμούς με βάση την αξία του τιμολογίου που προσκομίσθηκε κατά την εισαγωγή. Η επιβολή και η είσπραξη των δασμών με βάση την αξία του τιμολογίου έγινε με βάση το Άρθρο 159 του Νόμου 82/67.

5

Στις 11.7.88, ο Διευθυντής Τελωνείων απέρριψε το αίτημα του αιτητή για μείωση της αξίας του αυτοκινήτου του με ποσό £1.066 αφού ο ισχυρισμός του ότι οι ισχυριζόμενες ζημιές υφίσταντο κατά τον χρόνο της εισαγωγής του αυτοκινήτου δεν αποδείχτηκε. Ο αιτητής προσβάλλει την πιο πάνω απόφαση του Διευθυντή Τελωνείων με την καταχώριση της παρούσας προσφυγής.

10

Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν δύο προδικαστικές ενστάσεις:

1. Ο αιτητής όφειλε να ακολουθήσει τη διαδικασία των προνοιών του Άρθρου 161(1)(α) του Νόμου 82/67 και ως εκ τούτου κωλύεται από του να καταχωρήσει προσφυγή.
2. Η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται εκτελεσιτότητας και η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την πρώτη προδικαστική ένσταση και αποφάνθηκε ότι το Άρθρο 161(1)(α) του Νόμου 82/67, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που υπάρχει διαφορά όσον αφορά την αξία εμπορευμάτων των οποίων η αξία δεν αναφέρεται στα τιμολόγια και όχι σε περιπτώσεις που η διαφορά εγείρεται από άρνηση του Διευθυντή Τελωνείων να δεχθεί ως ορθή, τιμή χαμηλότερη από αυτή που αναφέρεται στο τιμολόγιο των εμπορευμάτων, με βάση το οποίο έγινε εισαγωγή στην Κύπρο. Η απαίτηση για εκτίμηση των εμπορευμάτων με χαμηλότερη τιμή από αυτή που αναφέρεται στο τιμολόγιο, συνεπάγεται την άσκηση διακριτικής εξουσίας και κατά συνέπεια η άσκηση της διακριτικής αυτής εξουσίας μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο κάτω από την παρ. (β) του Άρθρου 161(1) του Νόμου 82/67 σε συνδυασμό με το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

25

30

35

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε τη δεύτερη προδικαστική ένσταση και αποφάνθηκε ότι:

Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε στις 23.6.88. Η επιστολή του Διευθυντή Τελωνείων ημερ. 11.7.88 προς τον αιτητή είναι απλώς επιβεβαιωτική της απόφασης που λήφθηκε στις 23.6.88 και περιήλθε στη γνώση του αιτητή το αργότερο στις 25.6.88. Η παρούσα προσφυγή καταχωρήθηκε στις 21.9.88. Ως εκ τούτου η παράλειψη του αιτητή να προσβάλει την απόφαση εντός 75 ημερών από την

40

25.6.88, καθιστά την προσφυγή εκπρόθεσμη.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

E. Philippou Ltd (1984) 1 C.L.R. 757,

Kritikos v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2638,

10

Matero Ltd v. Republic (1986) 3(B) C.L.R. 1574.

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων με την οποία απέρριψε το αίτημα του αιτητή για μείωση της αξίας ενός μεταχειρισμένου αυτοκινήτου για σκοπούς εισαγωγικού δασμού.

20 *Α. Παπαφιλίππου και Κ. Γαβριηλίδης, για τον Αιτητή.*

Α. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση, Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων, με ημερομηνία 11/7/1988 με την οποία απέρριψε το αίτημα του αιτητή για μείωση της αξίας ενός μεταχειρισμένου αυτοκινήτου για σκοπούς εισαγωγικού δασμού.

30

Τα γεγονότα της υπόθεσης σε συντομία είναι τα ακόλουθα:-

35 Στις 19/3/1988 ο αιτητής εισήξε από τον Πειραιά στο λιμάνι της Λεμεσού ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο "Mercedes 200D". Στις 21/3/1978 το πιο πάνω αυτοκίνητο δόθηκε στον αιτητή με έντυπο προσωρινής εισαγωγής, Τελ. C104, δυνάμει των Περί Προσωρινής Εισαγωγής (Ιδιωτικά Οχήματα και Αεροσκάφη) Κανονισμών του 1968, σαν επισκέπτη. Στο έντυπο αυτό καταχωρίσθηκε από αρμόδιο λειτουργό του Κλάδου Προσωρινών Εισαγωγών αναφορά σε 40 τιμολόγιο αγοράς του αυτοκινήτου για το ποσό των 2,765 Στερλινών. Η καταχώριση έγινε με σκοπό να ληφθεί υπόψη για εκτίμηση του οχήματος σε περίπτωση που το όχημα θα ετελωνίζετο στην Κύπρο. Από τον αιτητή δεν έγινε καμία ένσταση στην καταχώριση της

αξίας αυτής, ούτε υποβλήθηκε οποιαδήποτε απαίτηση για χαμηλότερη εκτίμηση λόγω οποιασδήποτε ζημιάς που επισυνέβηκε σ' αυτό πριν την άφιξή του στην Κύπρο.

Στις 10/5/1988, ο αιτητής με επιστολή του προς το Διευθυντή Τελωνείων ζήτησε την αφαίρεση ποσού £1,066.80.- από το ποσό των 2,765 Στερλίνων το οποίο αντιπροσώπευε, όπως ισχυρίστηκε, συνολικό κόστος ζημιών τις οποίες το αυτοκίνητο υπέστη κατά τη διάρκεια του ταξιδιού από το Λονδίνο στην Κύπρο και πριν την άφιξή του στην Κύπρο. Όπως ισχυρίστηκε στην εν λόγω επιστολή, οι ζημιές αυτές υπήρχαν στο αυτοκίνητο κατά το χρόνο της εισαγωγής του και ανέφερε τα ονόματα δύο ατόμων στη Λεμεσό τα οποία, κατά τον ισχυρισμό του, ήταν παρόντα κατά την εκφόρτωση του οχήματος από το πλοίο και τα οποία θα μπορούσαν να βεβαιώσουν τις ζημιές.

Οι πιο πάνω ισχυρισμοί του αιτητή διερευνήθηκαν από το Τμήμα Τελωνείων αλλά δεν αποδείχτηκε ότι οι ιχυριζόμενες ζημιές υφίσταντο κατά το χρόνο της εισαγωγής, μια και τούτο δεν μπορούσε να βεβαιωθεί από οποιοδήποτε λειτουργό του Τμήματος. Στις 23/6/1988 δόθηκε στον αιτητή άδεια διάθεσης του εν λόγω οχήματος, αφού καταβάλλει τους δασμούς. Στην προαναφερθείσα άδεια διάθεσης τέθηκε από το Τμήμα Τελωνείων όρος ότι σαν αξία και δασμός θα λογίζονταν οι ισχύοντες κατά την 21/3/1988, δηλαδή κατά την ημέρα εισαγωγής του οχήματος.

Στις 25/6/1988, ο αιτητής κατάβαλε υπό διαμαρτυρία τους δασμούς με βάση την αξία του τιμολόγιου που προσάχθηκε κατά την εισαγωγή. Κατά τον ισχυρισμό του καθ' ου η αίτηση, όταν το όχημα παρουσιάστηκε για τελωνισμό δεν υπήρχαν οποιεσδήποτε από τις ισχυριζόμενες ζημιές και, περαιτέρω, όταν το όχημα εισήχθηκε στις 21/3/1988 από τον αιτητή με προσωρινή άδεια ως επισκέπτης, στο έντυπο της προσωρινής εισαγωγής έγινε αναφορά στο τιμολόγιο αγοράς του αυτοκινήτου χωρίς καμιά υπόδειξη ή απαίτηση εκ μέρους του αιτητή να εξεταστεί το όχημα για τυχόν ζημιές που έφερε και οι ζημιές αυτές να καταχωρισθούν στο σχετικό έντυπο. Επίσης, κατά τον ισχυρισμό του καθ' ου η αίτηση, δεν υπήρχε οποιαδήποτε γραπτή ή άλλη μαρτυρία που να επιβεβαιώνει τέτοιες ζημιές. Έτσι, εφαρμόζοντας τις πρόνοιες του Άρθρου 159 του Νόμου 82 του 1967 οι λειτουργοί του Τμήματος δεν είχαν άλλη επιλογή παρά να προχωρήσουν στην επιβολή και είσπραξη των δασμών, με βάση την αξία του τιμολόγιου.

Στις 11/7/1988 στάληκε στον αιτητή από το Διευθυντή Τελω-

νείων η πιο κάτω επιστολή:

5 "Επιθυμώ να αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερομηνία 10 Μαΐου, 1988, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και να σας πληροφορήσω ότι το αίτημα σας για μείωση της αξίας του αυτοκινητού αυτού με ποσό £1,066 για το λόγο όπως ισχυρίζεσθε ότι αυτό είχε ζημιές κατά το χρόνο της εισαγωγής του, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί."

10 Είναι ο ισχυρισμός της ευπαιδευτής δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση ότι το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα αλλά είναι απλώς επιβεβαιωτικό της απόφασης του καθ' ου η αίτηση ημερομηνίας 23/6/1988 για καθορισμό και επιβολή δασμού και επομένως δεν μπορεί να αποτελέσει
15 αντικείμενο προσφυγής. Τον ισχυρισμό αυτό η ευπαιδευτή δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση πρόβαλε σαν προδικαστική ένσταση στην ένστασή της στην προσφυγή του αιτητή. Στην ένστασή της επίσης προβάλλει ακόμα μια προδικαστική ένσταση, ότι ο αιτητής όφειλε να ακολουθήσει τη διαδικασία που προνοείται από
20 το Άρθρο 161(1) του Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 82/67 (όπως τροποποιήθηκε) και, κατά συνέπεια, η προσφυγή αυτή δεν μπορούσε να καταχωρισθεί.

25 Επειδή οι προδικαστικές ενστάσεις που εγέρθηκαν είναι τέτοιας φύσης που αν γίνουν αποδεκτές μπορούν να προδικάσουν το αποτέλεσμα της προσφυγής, ύστερα από αίτηση της ευπαιδευτής δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση και με σύμφωνη γνώμη του ευπαιδευτού δικηγόρου του αιτητή, αποφασίστηκε όπως οι ενστάσεις αυτές δικαστούν προδικαστικά, πριν το Δικαστήριο
30 υπεισέλθει στην ουσία της υπόθεσης.

Θ' ασχοληθώ πρώτα με την προδικαστική ένσταση που αναφέρεται στην εφαρμογή του Άρθρου 161(1) του Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου, Αρ.82/67, όπως τροποποιήθηκε. Το πιο πάνω άρθρο προνοεί τα εξής:-
35

"161.-(1) Εάν, πριν ή εισαχθέντα εμπορεύματα παραδοθούν εκ του τελωνειακού ελέγχου, αναφυή οιαδήποτε διαφορά καθ' όσον αφορά εις το εάν οφείλεται επ' αυτών οιοσδήποτε δασμός ή το ποσόν τούτου, ο εισαγωγεύς οφείλει να καταβάλη το αιτούμενον υπό του αρμοδίου λειτουργού ποσόν, δύναται όμως εντός τριών μηνών το βραδύτερον από της πληρωμής -
40

(α)εάν μεν η διαφορά αφορά εις την αξίαν των εμπορευμά-

των, να απαιτήσει όπως το ζήτημα παραπεμφθεί εις την διαιτησίαν προσώπου, διοριζομένου υπό Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου, και μη τελούντος εν τη υπηρεσία οιοδήποτε Κυβερνητικού Τμήματος, ούτινος η απόφασις είναι τελειωτική και ανέκκλητος· ή

5

(β) εν πάση ετέρα περιπτώσει να υποβάλη αίτησιν τω αρμοδίω δικαστηρίω δι' απόφασιν αυτού περί το ποσόν του τυχόν κατά νόμον πληρωτέου επί των εμπορευμάτων δασμού."

10

Οι πρόνοιες του Άρθρου αυτού έχουν εξεταστεί στις υποθέσεις *In Re E. Philippou Ltd.* (1984) 1 C.L.R. 757, *Kritikos v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2638, *Matero Ltd. v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 1574.

15

Θ' αναφερθώ σε ορισμένα αποσπάσματα από τις πιο πάνω αποφάσεις τα οποία αφορούν την ερμηνεία του Άρθρου 161.

Η υπόθεση *In Re E. Philippou Ltd.* αφορούσε αίτηση κάτω από το Άρθρο 161(1)(α) του Νόμου 82/67 για το διορισμό από το Δικαστήριο διαιτητή, στον οποίο να παραπεμφθεί η διαφορά που αφορούσε την αξία εμπορευμάτων για σκοπούς καταβολής εισαγωγικού δασμού. Ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριανταφυλλίδης ερμηνεύοντας το Άρθρο 161(1) είπε τα πιο κάτω στη σελίδα 759:-

20

25

"In my view the procedure regarding arbitration, envisaged by section 161(1)(a) of Law 82/67, can only be resorted to when there is a dispute as to the actual value of imported goods and not where the Director of the Department of Customs and Excise refuses to accept as correct a lower value of the goods concerned than that which is shown on the invoice in relation to which their import into Cyprus has taken place, as is the situation in the present case.

30

Consequently, I find that section 161(1)(a) is inapplicable to the dispute which has arisen on the present occasion, when in effect, the Director is being asked, by the applicants, to value goods, imported by them, at a price less than that which is shown on the relevant invoice; and the adoption by him of such a course involves the exercise of discretionary powers on his part. I am of the view that the decision of the Director in a matter of this nature could conceivably be challenged only under paragraph (b) of section 161(1) of Law 82/67 which has to be read in conjunction with Article 146 of the Constitution."

35

40

Η υπόθεση **Kritikos v. The Republic** αφορούσε τον εισαγωγικό δασμό που οφείλετο να καταβληθεί για ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο, η αξία του οποίου καθορίστηκε όχι με βάση τα τιμολόγια, αλλά την εκτίμησή του ως μεταχειρισμένο αυτοκίνητο.
 5 Στην απόφασή μου στην εν λόγω υπόθεση ανάφερα τα πιο κάτω σχετικά με την εφαρμογή του Άρθρου 161, στη σελίδα 2649:-

"I wish, however, to draw a distinction between the above case and the present one. In the case of **In Re E. Philippou Ltd.** the
 10 goods were imported as brand new on the basis of invoices and the Director of the Department of Customs and Excise refused to accept as correct a lower value of the goods concerned than that shown on the invoices. In the present case the car in question was
 15 not a brand new car and its importation was not effected on the basis of the price shown on any invoice but on the basis of an assessment of its market value as a second-hand car and the dispute arose in respect of such assessment.

Bearing in mind the provisions of section 161(1) I am
 20 inclined to agree with the contention of counsel for applicant that the present case is one covered by section 161(1)(a).

Assuming, however, that the facts of the present case are in line with those **In Re E. Philippou Ltd.** and that in accordance with
 25 the construction of section 161(1)(a), to the extent mentioned in that case, the procedure envisaged by section 161(1)(a) is not applicable then on the strength of the judgment in that case, the decision of the Director would be a matter of a nature that could conceivably be challenged under paragraph (b) of section 161(1) of
 30 Law 82/67. The applicant having failed to follow the procedure envisaged by section 161(1) of Law 82/67 does not possess a legitimate interest to pursue his claim by means of this recourse."

Στην υπόθεση **Matero Ltd.**, ύστερα από αναφορά στις υποθέσεις **In Re E. Philippou Ltd.** και **Kritikos** κατάληξα στο πιο
 35 κάτω συμπέρασμα στις σελίδες 1588-1589 της απόφασής μου:-

"It is clear from the provisions of s. 161 and its construction in the above two cases that it applies where 'any dispute arises as to
 40 whether any or what customs duty is payable' and then a procedure is provided for (a) cases where the dispute is in relation to the value of the goods and (b) in any other case. Therefore, the submission of counsel for respondents that s. 161 in its totality has no relevance to the case as it applies only where there is a dispute as to the actual

value of the goods cannot be maintained in view of the express words of the law and the dicta in the two decisions hereinabove."

Έχοντας υπόψη το τι λέχθηκε στις πιο πάνω υποθέσεις, με βάση τα συγκεκριμένα γεγονότα κάθε υπόθεσης, καταλήγω στο συμπέρασμα πως το Άρθρο 161(1)(α) του Νόμου 82/67 εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που υπάρχει διαφορά όσον αφορά την αξία εμπορευμάτων, των οποίων η αξία δεν αναφέρεται σε τιμολόγια, και όχι σε περιπτώσεις που η διαφορά εγείρεται από άρνηση του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων να δεχθεί ως ορθή τιμή χαμηλότερη από αυτή που αναφέρεται στο τιμολόγιο των εμπορευμάτων με βάση το οποίο έγινε εισαγωγή στην Κύπρο. Η απαίτηση για εκτίμηση των εμπορευμάτων με χαμηλότερη τιμή από αυτή που αναφέρεται στο τιμολόγιο συνεπάγεται την άσκηση διακριτικής εξουσίας και κατά συνέπεια, η άσκηση της διακριτικής αυτής εξουσίας μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο κάτω από την παράγραφο (β) του Άρθρου 161(1) του Νόμου 82/67 σε συνδυασμό με το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

Όπως ανέφερα πιο πάνω στην υπόθεση *In Re E. Philippou Ltd.* ο δασμός επιβλήθηκε με βάση την ύπαρξη τιμολογίου ενώ στην υπόθεση *Kritikos* η διαμφισβήτηση αφορούσε την εκτιμωμένη αξία του αυτοκινήτου κατά το χρόνο της τελώνησης του.

Υστερα από το πιο πάνω συμπέρασμά μου η προδικαστική ένσταση, ότι ο αιτητής όφειλε να ακολουθήσει τις πρόνοιες του Άρθρου 161(1)(α) και, κατά συνέπεια, κωλύεται από του να καταχωρίσει προσφυγή, δε γίνεται αποδεκτή.

Έρχομαι τώρα στη δεύτερη προδικαστική ένσταση που αφορά τον εκτελεστό χαρακτήρα της απόφασης και, κατά πόσο η προσφυγή καταχωρίστηκε μέσα στα χρονικά όρια που ορίζει το Σύνταγμα.

Από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης προκύπτει ότι, όταν το εν λόγω αυτοκίνητο εισήχθηκε με προσωρινή άδεια εισαγωγής, την 21/3/1988, στο έντυπο προσωρινής εισαγωγής που δόθηκε στον αιτητή, γίνεται αναφορά σε τιμολόγια αγοράς του αυτοκινήτου για το ποσό των 2,765 Στερελινών. Αυτή ήταν η τιμή που θα λαμβανόταν υπόψη για την εκτίμηση του οχήματος σε περίπτωση που το όχημα θα τελωνιζόταν στην Κύπρο.

Ο αιτητής δεν έκαμε καμία ένσταση για την τιμή αυτή, ούτε ζήτησε να γίνει οποιαδήποτε εξέταση του αυτοκινήτου αναφορικά με οποιοσδήποτε ζημιές. Την πρόθεσή του για να τελωνίσει το αυτοκι-

νητο εξέφρασε ο αιτητής με επιστολή του στις 10/5/1988, με την οποία ζητούσε την αφαίρεση του ποσού £1,066.80σ από το ποσό των 2,765 Στερλίνων, λόγω ισχυριζόμενων ζημιών που υπέστη το αυτοκίνητο κατά τη διάρκεια του ταξιδιού από το Λονδίνο στην Κύπρο.

5

Το Τμήμα Τελωνείων, με βάση την τιμή που αναφερόταν στο έντυπο προσωρινής εισαγωγής του αυτοκινήτου, έδωσε άδεια στον αιτητή να τελωνίσει το αυτοκίνητο, αφού καταβάλει τους δασμούς και στη σχετική άδεια αναφερόταν ότι οι δασμοί θα λογίζονταν με βάση την αξία του αυτοκινήτου κατά την ημερομηνία εισαγωγής του στην Κύπρο, δηλαδή την 21/3/1988. Κατά συνέπεια, η απόφαση για το καταβλητέο ποσό των δασμών λήφθηκε στις 23/6/1988 και περιήλθε σε γνώση του αιτητή στις 25/6/1988 ότε και κατάβαλε υπό διαμαρτυρία τούς σχετικούς δασμούς.

10

Η επιστολή, με ημερομηνία 11/7/1988, που στάλθηκε στον αιτητή από το Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων, δεν προσθέτει οτιδήποτε στην ήδη ληφθείσα απόφαση της 23/6/1988 εν σχέσει με την καταβολή του δασμού και, εφόσον δεν περιέχει κανένα στοιχείο ούτε λήφθηκε με βάση άλλα δεδομένα που δεν ήταν ενώπιον του καθ' ου η αίτηση στις 23/6/1988, δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν νέα απόφαση αλλά είναι απλώς επιβεβαιωτική της απόφασης που είχε ήδη ληφθεί και η οποία περιήλθε σε γνώση του αιτητή το αργότερο τις 25/6/1988 και με βάση την οποία κατέβαλε το δασμό, έστω και υπό διαμαρτυρία. Η παρούσα προσφυγή καταχωρίστηκε στις 21/9/1988.

15

20

25

Κατά συνέπεια, η παράλειψη του αιτητή να προσβάλει την απόφαση, με ημερομηνία 25/6/1988, μέσα στα χρονικά όρια των 75 ημερών καθιστά την προσφυγή του αυτή εκπρόθεσμη.

30

Σαν αποτέλεσμα η δεύτερη προδικαστική ένσταση επιτυγχάνει και η προσφυγή απορρίπτεται ως εκπρόθεσμη.

Δεν κάμνω διαταγή για τα έξοδα.

35

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.